

Sygnatura akt IV U 2800/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym

Przewodniczący: **SSO Grażyna Borzestowska**

Protokolant: sekr.sądowy Jolanta Fiedorowicz

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013r. w Elblągu

na rozprawie sprawy

z odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 19/10/2012 r. znak: (...)

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje wnioskodawcy J. S. prawo do emerytury od 15 sierpnia 2012 roku.

Sygn.akt IV U 2800/12

UZASADNIENIE

Wnioskodawca wniósł odwołanie od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 19.10.2012r. znak: (...) odmawiającej prawa do emerytury. W uzasadnieniu podniósł, iż w całym okresie zatrudnienia od 1.04.1978r. do 31.10.1989r. był kierowcą samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Wskazał, że w dniu 21.10.1988r. uzyskał uprawnienia do obsługi ciężkich maszyn budowlanych i pracował jako maszynista spycharki tylko dorywczo, kiedy któryś z operatorów był na zwolnieniu lekarskim lub na urlopie. Do odwołania wnioskodawca dołączył świadectwa pracy za okresy zatrudnienia w Firmie (...) od 6.05.1996r. do 6.11.1996r. i od 1.06.1997r. do 31.10.1997r. w których pracodawca wskazał, iż wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach, jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow. 3,5 tony. Ponadto wskazał, że na okres od 2.11.1989r. do 30.06.1993r. przedłoży świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, ponieważ pracodawca istnieje.

Pozwany w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, iż wnioskodawca ukończył 60 lat, nie jest członkiem OFE, na dzień 1.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, rozwiązał stosunek pracy, natomiast nie udowodnił 15 lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Pozwany uznał za udowodniony okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 6 lat, 4 miesięcy i 1 dnia. D okresów pracy w szczególnych warunkach organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy okresu zatrudnienia od 1.01.1983r. do 31.10.1989r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O. z powodu rozbieżności w dokumentacji co do faktycznie zajmowanego stanowiska. Z tego samego powodu pozwany nie uwzględnił również okresie od 2.11.1989r. do 30.06.1993r. w PPUH (...) w O.. Okresów pracy u R. J. pozwany nie uwzględnił z powodu braku dodatkowej dokumentacji wskazując jednocześnie, że w pierwszym okresie wnioskodawca nie pracował w pełny wymiarze czasu pracy. Organ rentowy

wskazał, że w dniu 10.12.2012r. wnioskodawca ponowił wniosek o emeryturę, do którego dołączył dodatkowe dokumenty. Pozwany w dniu 11.12.2012r. wydał decyzję o odmowie prawa do emerytury, uwzględniając okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 6 lat, 8 miesięcy i 8 dni.

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawca ur. (...) w dniu 17 lipca 2012r. wystąpił do pozwanego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych świadectw i zaświadczeń pozwany uznał za udowodniony na 31.12.1998r. ponad 25-letni okres składkowy i nieskładkowy oraz okres wykonywania pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 6 lat, 4 miesięcy i 1 dnia. Jako okres wykonywania pracy w warunkach szczególnych organ rentowy uznał okres od 15.11.1974r. do 15.06.1976r. (kierowca ciągnika) i od 1.04.1978r. do 31.12.1982r. (kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow.3,5 tony). Ponadto pozwany ustalił, że wnioskodawca nie jest członkiem OFE, ukończył 60 lat i nie pozostaje w zatrudnieniu.

/ okoliczności bezsporne/

W dniu 10.12.2012r. wnioskodawca wystąpił do pozwanego z ponownym wnioskiem o emeryturę, do którego dołączył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych wystawione przez (...) Sp. z o.o. w I. za okres od 5.07.1971r. do 9.02.1972r. na stanowisku monter konstrukcji stalowych oraz przez Przedsiębiorstwo (...) S.A. w I. za okres od 12.05.1973r. do 17.09.1973r. jako kierowca ciągnika . Pozwany uznał okres od 12.05.1973r. do 17.09.1973r. jako okres wykonywania pracy w warunkach szczególnych i łącznie z poprzednio uznanym okresem wyniósł on 6 lat, 8 miesięcy i 8 dni. Pozwany nie uznał okresu od 5.07.1971r. do 9.02.1972r. , ponieważ pracodawca w świadectwie wskazał stanowisko monter konstrukcji żelbetonowych, natomiast w zarządzeniu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983r. wykazane jest stanowisko monter konstrukcji żelbetonowych i prefabrykowanych na wysokości. W konsekwencji pozwany decyzją z dnia 11.12.2012r. ponownie odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury.

/ dowód: wniosek k.1-2, świadectwa z dnia 27.11.2012r. k.4 i z dnia 4.12.2012r. k.5, raport ustalenia uprawnień k. 13-14, decyzja z dnia 11.12.2012r. k.15 akt emerytalnych/.

W dniu 18.01.2013r. wnioskodawca wystąpił do pozwanego z kolejnym wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury. Do wniosku dołączył świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych wystawione przez (...) Sp. z o.o. w I. za okres od 5.07.1971r. do 9.02.1972r. Pozwany uznał w/w okres. Łączny okres wykonywania pracy w warunkach szczególnych przez wnioskodawcę, nie kwestionowany przez pozwanego , wynosi 7 lat, 3 miesiące i 12 dni.

/ dowód: wniosek z dnia 18.01.13r. , świadectwo z dnia 21.12.2012r. w aktach emerytalnych, pismo pozwanego k.33/.

W całym okresie zatrudnienia w (...) Oddział w I., tj. w okresie od 1.04.1978r. do 31.10.1989r. wnioskodawca pracował w szczególnych warunkach. Również w okresie zatrudnienia w PPUH (...)w O. wnioskodawca pracował w warunkach szczególnych, tj. w okresie od 2.11.1989r. do 30.06.1993r.

/ dowód: zeznania świadków W. K. (1) i K. U. (1) k.25, zeznania świadków F. M. k.42, M. P. k.42-43, R. S. k.43-44 /.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie .

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego, wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a i 50e i 184.

W myśl art. 184 ust. 1 ww. ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Ust. 2 Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Stosownie do § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.Nr 8, poz. 43) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie zaś z § 3 rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

W myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z powyższego wynika, iż skarżący nabyłby prawo do wcześniejszej emerytury w przypadku łącznego spełnienia przesłanek:

- ukończenia wieku 60 lat
- legitymowania się łącznym okresem ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, przypadającym na dzień 01.01.1999r.;
- legitymowania się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, przypadających na dzień 01.01.1999r.;
- nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego;
- rozwiązania stosunku pracy.

Poza sporem w sprawie było, iż skarżący w dniu wydania zaskarżonej decyzji miał ukończony wiek 60 lat, na dzień 01.01.1999r. legitymował się ponad 25 letnim okresem ubezpieczenia, nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz nie pozostawał w stosunku pracy. Spornym pozostawało czy skarżący na dzień 01.01.1999r. legitymuje się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Pozwany ostatecznie uznał za udowodniony przez skarżącego okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 7 lat , 3 miesięcy i 12 dni. Zatem wnioskodawca , aby nabyć prawo do emerytury winien udowodnić brakujący do 15 lat okres 7 lat , 8 miesięcy i 18 dni.

Faktem jest, iż rozporządzenie RM z 07.02.1983r. w § 2 ust. 2 wymaga by okresy pracy w szczególnych warunkach zostały potwierdzone przez zakład pracy w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub też

w „zwykłym” świadectwie pracy z odpowiednią adnotacją. Na okoliczność wykonywania pracy w warunkach szczególnych w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O. (dalej (...)) wnioskodawca przedłożył świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 9.08.2001r. (k.21 akt rentowych) wystawione przez składnicę akt, w którym wskazano, iż w całym okresie zatrudnienia skarżący pracował jako kierowca ZIŁA i maszynista spycharki. Na okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach w PPUH (...) w O. skarżący przedłożył pozwanemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 23.03.2001r. i z dnia 17.08.2012r. wystawione przez pracodawcę. W świadectwie z dnia 23.03.2001r. pracodawca wskazał, że wnioskodawca w całym okresie zatrudnienia, tj. od 2.11.1989r. do 30.06.1993r. pracował jako operator spychacza, natomiast w świadectwie z dnia 17.08.2012r., że pracę operatora spychacza wykonywał w okresie od 1.02.1991r. do 30.06.1993r. Należy zauważyć, iż świadectwo nie ma mocy wiążącej zarówno dla pozwanego, jak i dla Sądu. Nie jest ono bowiem dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej, a tylko dokumenty wydane przez te organy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo poświadczone. W postępowaniu sądowym świadectwo traktuje się jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki podlega kontroli zarówno co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej. Tak więc pozwany miał pełne prawo zakwestionować przedłożone przez skarżącego dokumenty tym bardziej w sytuacji kiedy pracodawca zmienia w świadectwie okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Wnioskodawca zaś posiada uprawnienie do wykazania innymi dowodami, iż stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach, tym bardziej, iż zgodnie z utrwalonym w judykaturze poglądem, w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie okresów zatrudnienia także w oparciu o inne dowody niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy (uchwała SN z dnia 21.09.1984r. III UZP 48/84 LEX nr 14630, uchwała SN z dnia 10.03.1984r. III UZP 6/84 LEX nr 14625).

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe dało jednoznaczne podstawy do uwzględnienia odwołania skarżącego.

Jeżeli chodzi o okres zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w O. Oddział w I., to z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że wnioskodawca wykonywał prace w warunkach szczególnych w tym zakresie w całym okresie zatrudnienia, tj. zarówno okresie uznanym przez pozwanego (1.04.1978r. do 31.12.1982r.), jak i w okresie, który kwestionował pozwany, tj. od 1.01.1983r. do 31.10.1989r. Przesłuchani w sprawie świadkowie K. U. (1) i W. K. (1) pracowali wspólnie z wnioskodawcą – świadek K. w całym spornym okresie, a świadek U. prawie w całym spornym okresie.

Z zeznań świadka K. U. wynika, że wnioskodawca w tym zakładzie pracował jako kierowca samochodów ciężarowych, przeważnie jeździł ZIŁEM, również Starbetem, a jak było trzeba to również spycharką. Spycharką jeździł pod koniec zatrudnienia. Żeby jeździć jako operator spycharki musiał mieć uprawnienia. Kierowca miał przypisany do siebie samochód. Jak samochód się zepsuł i był naprawiany w warsztacie, to brał inny. Świadek zeznał, że wnioskodawca nie jeździł innymi samochodami poza tymi, które wymienił. Nadto zeznał, że w zakładzie był samochód „Żuk”, którym jeździł przeważnie kierownik albo majster. Wnioskodawca Żukiem nie jeździł.

Z zeznań świadka W. K. wynika, że wnioskodawca głównie jeździł samochodem ZIŁEM, zdarzało się też, że betoniarką. Świadek pracował jako operator spycharki. Wnioskodawca posiadał uprawnienia do pracy na spycharce i zastępował świadka. Świadek zeznał, że w zakładzie był samochód Żuk, którym jeździł zaopatrzeniowiec. Wnioskodawca Żukiem nie jeździł. Nadto, iż w zakładzie był warsztat, byli zatrudnieni mechanicy, którzy dokonywali napraw.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, iż wnioskodawca pracował w (...) jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony, tj. jako kierowca ZIŁA i STARBETU (betoniarki) oraz, że wykonywał pracę operatora spycharki, ale tylko jak była taka potrzeba, w zastępstwie i to pod koniec zatrudnienia. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonej decyzji pozwany, w świetle posiadanej dokumentacji, powziął wątpliwość czy wnioskodawca nie wykonywał w trakcie zatrudnienia w (...) pracy kierowcy innych samochodów, poniżej 3,5 tony. Jak wynika z zeznań świadków w zakładzie był samochód Żuk. Świadczenie zgodnie zeznali, iż tym samochodem wnioskodawca nie jeździł. Z ustaleń pozwanego

wynikało, że wnioskodawca uzyskał uprawnienia do obsługi ciężkich maszyn budowlanych od dnia 21.10.1988r. Jak wynika z zeznań świadków do obsługi spycharki trzeba było mieć uprawnienia. Zatem zeznania świadków odnośnie pracy wnioskodawcy jako operatora spycharki korespondują z tym zakresem z dokumentacją.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, w spornym okresie w trakcie zatrudnienia w (...) w O. Oddział w I., tj. w okresie od 1.01.1983r. do 31.10.1989r. wnioskodawca również wykonywał pracę w szczególnych warunkach, tj. stale i w pełnym wymiarze pracę kierowcy samochodów powyżej 3,5 tony i pracę operatora spycharki.

Jeżeli chodzi o sporny okres zatrudnienia wnioskodawcy w (...), tj. okres od 2.11.1989. do 30.06.1993r., to w świetle wystawionych dwóch świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych, które różniły się co do czasookresu wykonywania tej pracy oraz w świetle odmiennych zapisów w legitymacji ubezpieczeniowej, co do zajmowanych stanowisk przez wnioskodawcę, istotne było ustalenie czy, a jeżeli tak, to w jakim faktycznie okresie wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

Z zeznań przesłuchanych świadków F. M., M. P. i R. S. wynika, iż w całym okresie zatrudnienia w (...) wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Wszyscy świadkowie pracowali wspólnie z wnioskodawcą w całym okresie zatrudnienia wnioskodawcy. Zeznali, że jak wnioskodawca przyszedł do pracy, to pracował jako kierowca spychacza i podsypywał kruszywo i węgiel. Następnie pracował jako kierowca ciągnika i wywoził poprodukcyjny gruz, a pod koniec zatrudnienia pracował na betonowni, jako betoniarz przy zalewaniu form betonem. Wszyscy świadkowie zeznali, że wnioskodawca nie pracował w (...) jako pomocnik palacza. Zeznania świadków korespondują z wyjaśnieniami wnioskodawcy. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, nie znalazł podstaw do ich kwestionowania. Faktem jest, iż w aktach osobowych wnioskodawcy znajduje się dokumentacja, z której wynikałoby, że wnioskodawca oprócz pracy operatora spychacza wykonywał pracę pomocnika palacza. Z pisma bowiem z dnia 29.12.1989r. adresowanego do wnioskodawcy, gdzie wskazano zajmowane stanowisko operatora spychacza, wynika, że z dniem 1.12.1989r. w okresie kiedy będzie wnioskodawca wykonywał czynności pomocnika palacza rozliczany będzie według wynagrodzenia według II grupy. Nadto znajduje się podpisana w dniu 9.01.1990r. „Karta charakterystyki stanowiska pracy” na stanowisku pomocnika palacza. Z akt osobowych wynika nadto, że do 1991r. w angażach wymieniano jednocześnie stanowisko operatora spychacza i pomocnika palacza. Natomiast w angażach od 1.02.1991r. tylko stanowisko operatora spychacza.

W świetle powyższego istotna zatem była ocena wiarygodności zeznań świadków, co do wykonywania lub nie przez wnioskodawcę pracy pomocnika palacza. Wszyscy świadkowie zeznali, iż takiej pracy wnioskodawca nie wykonywał. Jednakże w ocenie Sądu najbardziej istotne w tym zakresie są zeznania świadka M. P., który w spornym okresie pracował jako palacz. Z zeznań tych wynika, że wnioskodawca nigdy nie wykonywał pracy pomocnika palacza. Zeznania te były stanowcze, przekonywujące i Sąd nie miał podstaw aby odmówić im wiarygodności, tym bardziej, iż zapisy w angażach określają jedynie sposób wynagradzania w sytuacji kiedy praca pomocnika palacza byłaby wykonywana przez wnioskodawcę. Ponadto w angażach od 1991r. wymieniane jest już jedynie stanowisko operatora spychacza i określone wynagrodzenie na tym stanowisku.

W ocenie Sądu, z zeznań świadków wynika, że wnioskodawca w całym okresie zatrudnienia wykonywał pracę w warunkach szczególnych, wykonując pracę operatora spychacza, kierowcy ciągnika i betoniarza.

Ponieważ pozwany uznał wnioskodawcy za udowodniony okres pracy wykonywanej w warunkach szczególnych w wymiarze 7 lat 3 miesiące i 12 dni, zatem dla nabycia uprawnień do emerytury wystarczyło wnioskodawcy udowodnienie dodatkowo okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych w wymiarze 7 lat 8 miesięcy i 18 dni i okoliczności te zostały udowodnione zeznaniami świadków. Zeznania te korespondują z większością dokumentów z akt osobowych wnioskodawcy, dlatego też brak było podstaw aby odmówić wiarygodności tym zeznaniom. Oczywiście jest, iż trudno, z uwagi na upływ czasu, w sytuacji kiedy wnioskodawca pracował na różnych stanowiskach świadkowie dokładnie pamiętali czasookres wykonywania pracy na poszczególnych stanowiskach. Jednakże z zeznań świadków wynika, że praca którą wnioskodawca wykonywał zarówno w trakcie zatrudnienia w (...)

w O. Oddział w I., jak i w PPHU (...) w O. Fabryka (...) w I. jest pracą zaliczaną do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Praca kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym pow. 3,5 tony , praca operatora spychacza , praca kierowcy ciągnika oraz praca betoniarza zaliczana jest do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych na mocy wykazu A Dział VIII pkt 2, pkt 3, Dział V pkt 3 i 4 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.83.8.43 ze zm.) w zw. z załącznikiem nr 1 do zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych Dział VIII pkt 2 ppkt 2, pkt 3 ppkt 1, Dział V pkt 3 ppkt 3, pkt. 4 ppkt 3.

Zaliczenie wnioskodawcy okresu pracy w (...) i (...) jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach daje wnioskodawcy wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach. Dlatego też zbędnym było prowadzenie postępowania w zakresie zaliczenia wnioskodawcy do okresów pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia u R. J.. Wskazać jedynie należy, iż ewentualnie mógłby być uwzględniony okres od 1.06.1997r. do 31.10.1997r. (5 miesięcy), ponieważ w okresie od 6.05.1996r. do 6.11.1996r. wnioskodawca nie pracował w pełnym wymiarze czasu pracy.

Skoro wnioskodawca udowodnił okres pracy w warunkach szczególnych ponad 15 lat a pozostałe przesłanki uzyskania prawa do emerytury nie są przez pozwanego kwestionowane Sąd zmienił zaskarżoną decyzję stosownie do art. 477¹⁴§2kpc i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od daty spełniania wszystkich przesłanek, tj. 15.08.2012r. (ukończenie 60 lat).